

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 24. března 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Pfeiferové a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Petra Žandy o odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v [okres], dělníka, trvale bytem [adresa], proti rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 20. ledna 2021, č. j. 18 T 4/2020-291,

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušuje ve výroku o trestu týkajícím se tohoto obžalovaného a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že se obžalovanému [jméno] [příjmení] za zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1 tr. zákoníku, obledně nichž zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině nezměněn, ukládá podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zvlášť závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinem podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto trestné činy byl obžalovanému ukládán úhrnný trest odnětí svobody na 4 roky nepodmíněně podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice

s ostrahou. Dalšími výroky poté rozhodl okresní soud též o náhradě škody ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] tak, že mu byla uložena samostatná povinnost uhradit poškozené [jméno] [příjmení] náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 20 475 Kč a náhradu škody ve výši 11 462 Kč. Zároveň mu byla uložena solidární povinnost s dalším obžalovaným k úhradě náhrady nemajetkové újmy v penězích poškozené [jméno] [příjmení] ve výši 13 650 Kč. Obžalovanému byla dále uložena povinnost nahradit škodu Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR ve výši 33 873 Kč a poškozené [titul]. [jméno] [příjmení] ve výši 8 425 Kč. Poškozené [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] byly podle § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem svých nároků odkázány na občanskoprávní řízení.

2. Výše uvedených trestných činů se obžalovaný [jméno] [příjmení] dopustil dle skutkových zjištění okresního soudu tím, že dne [datum] kolem 03:00 hodin v [obec], okres Ústí nad Orlicí, v restauraci [anonymizováno] lázně [jméno] [příjmení] nejprve hajloval zdviženou nataženou pravicí a opakovaně při tom pronesl pozdrav, „Sieg Heil“ a když byl obsluhou restaurace poškozenou [jméno] [příjmení] napomenut, nazval ji, „židovskou děvkou“, poté k poškozené přistoupil [jméno] [příjmení], poválil ji na zem a opakovaně ji bil rukama do různých částí těla, zejména do zad a do břicha, když se tomuto útoku snažili zabránit [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tak na ně útočil [jméno] [příjmení] a snažil se je udeřit, při tom současně rozhazoval a převracel zařízení restaurace a posléze přistoupil k [jméno] [příjmení], srazil ji na zem, kde ji zaklekl a opakovaně nejméně dvakrát ji velkou intenzitou udeřil pěstí do obličeje do oblasti pravého a levého úhlu dolní čelisti, kdy v pokračování útoku mu bránili [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], poté oba obžalovaní jmenovanou uchopili za nohy a vleže ji táhli po podlaze směrem ven z restaurace, čemuž znovu zabránili [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a dalšímu pokračování útoku pak i příjezd hlídky policie, přičemž [jméno] [příjmení] poškozené [jméno] [příjmení] způsobil dvojitou zlomeninu dolní čelisti vpravo (v oblasti úhlů čelisti a bez posunu), kdy toto zranění si vyžádalo operaci v celkové anestezii v Pardubické nemocnici a vedlo k podstatnému omezení v běžném způsobu života po dobu přibližně čtyř týdnů přiložením čelistní a mezičelistní fixace čelisti a nutnost příjmu tekuté a kašovitě stravy, bez možnosti ústní hygieny, a vzhledem ke způsobu vedení útoku, intenzitě působícího násilí a lokalizaci úderů mohlo dojít ke vzniku závažnějších poranění, a to zejména poranění struktur očníce (zlomeniny kostí očníce s poraněním oka jako důležitého orgánu), což by bylo hodnoceno jako těžká újma na zdraví, a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 14. 11. 2014, č. j. 3 T 205/2014-116, odsouzen i pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a [jméno] [příjmení] společně s [jméno] [příjmení] poškozené způsobili mnohočetné oděrky a krevní podlitiny v krajině bederní, v podkolení a podvrtnutí krční páteře, které bylo zjištěno rentgenovým vyšetřením a které si vyžádalo přiložení krčního límce po dobu 2 týdnů.

3. Napadeným rozsudkem bylo rozhodnuto též o vině obžalovaného [jméno] [příjmení], v jehož případě rozsudek nabyl právní moci.

Poučení:

4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [jméno] [příjmení] včasné odvolání, ve kterém napadá jak výrok o vině, tak i výrok o uloženém trestu. Obžalovaný kritizuje skutková zjištění okresního soudu, ke kterým došel na základě nesprávného hodnocení důkazů. Obžalovaný podotýká, že okresní soud vychází z tvrzení personálu restaurace a oproti tomu nepřihlíží k tomu, že obžalovaní průběh děje popisují jinak. Obžalovaní netvrdí, že se jedná o komplot svědků, ale že tyto osoby spolu pracují a nabízí se, že spolu o tom musely hovořit. Co zapoměly, to převzaly od druhých. Vedle těchto úvah pak obžalovaný ještě nabízí určité závěry, ke kterým dochází při vlastním hodnocení důkazů, které blíže nevysvětluje. Obžalovaný uvádí, že shledává značné rozpory mezi svědky o tom, v čem by podle jeho názoru být neměly. Domnívá se, že není vyvráceno jeho tvrzení, že on konflikt nevyprovokoval. Není prokázáno, že jednal vůči

poškozené, jak popisuje obžaloba. Není ani prokázáno, že by z jeho strany došlo k podněcování k nenávisti. Závěrem uvádí, že uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný. Obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena okresnímu soudu. U veřejného zasedání pak bylo navrhováno, aby byl rozsudek zrušen v celém rozsahu, alternativně, aby došlo k vypuštění právní kvalifikace dle § 356 tr. zákoníku a uložení mírnějšího trestu odnětí svobody.

5. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

6. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku, než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

7. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

8. Podle § 254 odst. 4 tr. řádu byla-li odvoláním napadena část rozsudku týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, přezkoumá odvolací soud uvedeným způsobem tu část rozsudku a předcházející jeho řízení, která se týká této osoby.

9. Protože nebyly splněny předpoklady pro zamítnutí nebo odmítnutí odvolání podle § 253 tr. řádu přezkoumal krajský soud podle § 254 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které byly podaným odvoláním dotčeny i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

10. V posuzované věci bylo provedeno řízení, v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by měli vliv na možnost uplatnění práva obhajoby nebo na zabezpečení řádné objasnění věci. Okresní soud v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, v němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí. V hlavním líčení maje na zřeteli tento záměr, zákonným způsobem provedl všechny dostupné a pro věc významné důkazy a ty zhodnotil způsobem odpovídajícím zásadám pro hodnocení důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, načež vyvodil zcela správná a úplná skutková zjištění.

11. O skutkovém stavu věci, jak by zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, nejsou ani podle přesvědčení krajského soudu důvodné pochybnosti. V odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud v intencích § 125 tr. řádu vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a s jeho skutkovými závěry se odvolací soud ztotožňuje, neboť jsou logické a přesvědčivé.

12. Z hlediska hodnocení důkazů není okresnímu soudu co vytknout, kdy si velmi kvalitně poradil se situací, kdy trestná činnost se týkala konfliktů dvou skupin lidí, a existují dvě verze skutkového děje. Okresní soud se vypořádal s takovouto situací velmi pečlivě a v žádném případě není pravdou, že by nepřihlížel ke skutečnosti, jak věc popisují obžalovaní, resp. i ke svědectví, které jejich verzi podporuje, kterou je svědectví svědka [příjmení]. Okresní soud jednotlivé skutečnosti uváděné svědky hodnotil velmi pečlivě, přičemž logicky za základ svých úvah položil soulad ve výpovědi poškozené a dalších svědků k objektivně zjištěnému následku, který byl zjištěn ze znaleckého posudku soudního lékaře, kdy především mechanismus zranění odpovídá tvrzení poškozené a neexistuje jiná přijatelná alternativa vzniku takového následku, než útok

popisovaný svědkyní [příjmení]. Zcela přiléhavé je vyhodnocení svědectví [jméno] [příjmení], které nemá logiku, neboť tento svědek popírá i skutečnosti, které obžalovaní připouští. Dle jeho svědectví by se obžalovaní do konfliktu aktivně vůbec nezapojili. Proti tomu tento svědek poukazuje na útok personálu restaurace vůči obžalovaným, který by jistě měl za následek zranění obžalovaných, a sice hození židle, úder lahví do hlavy, úder pěstí do obličeje, přičemž obžalovaní po těchto tvrzených útocích nebyli viditelně poraněni, jak vyplývá z opatřeného videozáznamu. Pokud by šlo o určitou strkanici, jak skutkový děj bagatelizuje svědek [jméno], při které všichni tři (myšleno oba obžalovaní a svědek [jméno]) v podstatě stáli, těžko by došlo k závažnému následku na zdraví poškozené [příjmení].

13. Obhajoba pouze obecně namítá, že svědci mohli o průběhu děje hovořit a mohli tím být ovlivněni, aniž by to konkrétně vysvětlil na jednotlivých tvrzeních svědků. Nic takového však není patrné ze svědectví svědků, kteří obžalobu podporují. Kupříkladu lze uvést, že svědkyně [příjmení] nekonkretizuje heslo, které měl obžalovaný [jméno] [příjmení] pronášet při zvednutí natažené pravice, přičemž podle logiky obhajoby obžalovaného by toto heslo, pokud jej neslyšela, mohla se dozvědět od pracovníků restaurace při rozhovorech, které obhajoba předpokládá. Svědkyně tak zjevně není ovlivněná a upřímně hovoří o tom, že nezná heslo, které bylo vyřčeno. Obdobně svědkyně [jméno] [příjmení] se také nesnaží hovořit o tom, co sama neviděla, kupříkladu tzv. odtahování poškozené a přetahování o ni, neboť zřejmě již byla v tu dobu venku. Nic nenasvědčuje tomu, že by vypovídala podle informací z doslechu, neboť pokud by to tak bylo, tak by se k této skutečnosti vyjadřovala. Ostatně i svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří byli v přímém fyzickém konfliktu s obžalovanými, nejdou přímo do detailů, které neznají a nesnaží se věci domýšlet. I to je znakem věrohodnosti.

14. Okresní soud tak správně odůvodnil věrohodnost svědectví citovaných svědků, kteří potvrzují jednání obžalovaného především vůči poškozené [jméno] [příjmení]. Veškeré úvahy, které učinil okresní soud, jsou naprosto správné a krajský soud se s nimi ztotožňuje. Je třeba říci, že mezi klíčovými svědky, kterými jsou především osoby svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] je naprostá shoda v zásadních věcech a tou je chronologie skutkového děje, rozlišení útoku na poškozenou obou obžalovaných, důvod konfliktu, ale též tvrzená skutečnost o odtahování poškozené a přetahování se o ni. Přičteme-li k této skutečnosti objektivně prokázaný následek útoku na zdraví poškozené, který nemohl být způsoben jinak, než opakovanými údery pěstí za situace, kdy poškozená ležela na zemi a z více svědectví je zcela zřejmé, který z útočníků se tohoto jednání dopustil, pak skutečně není o vině obžalovaného žádných pochyb.

15. Vedle atmosféry po incidentu, kterou zmiňuje okresní soud při hodnocení kamerového záznamu pořízeného přivolanou hlídkou Policie ČR a informace o tom, v jakém oděvu byl na místě obžalovaný [jméno] [příjmení], který je pak zmiňován v souvislosti s naplněním skutkové podstaty podle § 356 tr. zákoníku, lze z uvedeného obrazového záznamu dovozovat i některé další skutečnosti. Tento záznam byl opatřen zjevně nedlouho po fyzickém konfliktu. Nikdo již neútočí, ale agresivní slovní výpady s náznakem připravenosti k fyzickému násilí ze strany obžalovaného, ale i obou zaměstnanců restaurace jsou činěny i před policisty. Poškozená je zjevně otřesená, drží si dolní čelist a velmi obtížně hovoří. Povrchové zranění na ni není viditelné a zlomeninu si zřejmě ještě neuvědomuje. Především je třeba říci, že z projevu přítomných osob z restaurace je patrné, že hodnotí jednání obžalovaného, přičemž hovoří i o jeho bratrovi a svědku [jméno], jako nepřijatelné, mimo určitou morální normu – napadení ženy pěstmi. Přítomné osoby hovoří o hajlování a výrazu, „ty židovská čubko“. Je zřejmé, že zaměstnanci restaurace mají agresivní náladu a jsou rozhořčeni z toho, že došlo k napadení poškozené určitou vyšší než, „obvyklou“ měrou.

16. Uvedený exces z určité úrovně tzv. hospodské rvačky je zřejmě klíčový pro danou trestní věc. Je otázkou, zda-li by v jiném případě tato věc byla projednávána před soudem, pokud by nedošlo k tak bezohlednému jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] vůči poškozené. Bezprecedentní

agresivita a obrovská nebezpečnost v jeho jednání vůči mnohem slabšímu soupeři zjevně zapůsobila na všechny přítomné a vedla k jejich rozhořčení. Okresní soud učinil správnou právní kvalifikaci, pokud jde o nejzávažnější trestný čin, resp. pokus trestného činu, neboť správně zohlednil klíčové znaky počinání obžalovaného. Jednalo se o opakované údery pěstí o velké intenzitě (ze soudně lékařského hlediska), což znamená takovou intenzitu, při níž nejen dochází k povrchovým zraněním, podlitinám, ale právě též k poškozením skeletu, v tomto případě zlomeniny čelisti. Je zřejmé, že údery velkou intenzitou proti výrazně slabšímu soupeři, který se nemůže v zásadě bránit, jehož hlava byla z druhé strany zapřena o pevnou podložku, mohly skončit neštěstím. Obžalovaný nepřestával v útoku, klečel na poškozené a od dalšího napadání sám neupustil, ale byl odtážen obránci poškozené. Z uvedeného vyplývá jasné srozumění obžalovaného s tím, že může způsobit těžkou újmu na zdraví poškozené.

17. Zcela správně okresní soud podotýká, že vedle značného pohoršení jednáním zjevně pohrdajícím zásadám občanského soužití se zde jedná o jednání, které vzbuzovalo značné obavy o život poškozené u přítomných. U přečinu výtržnictví pak je zřejmě dán i znak tzv. opětovnosti, který je vyjádřen ve skutkové větě citací rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, sp. zn. 3 T 205/2014.

18. Zcela zřejmě došlo k naplnění znaků též přečinu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1 tr. zákoníku, kdy otázka oblečení obžalovaného, které je pečlivě vysvětleno v odstavci 18. napadeného rozsudku je úvahou až dokreslující to podstatné a nezpochybnitelné, čímž je pronesení obecně známého nacistického pozdravu „Sieg Heil“ se zvednutou pravicí. Tento projev chování je nezpochybnitelným naplněním znaků daného trestného činu, kdy je zcela zjevná obecná vědomost o pronášení tohoto hesla ve vztahu k nacistickému režimu a s tím spojené nesnášenlivosti k určitým skupinám obyvatel, především židům. Není zde na místě zjišťovat vnitřní ztotožnění pachatele trestného činu s takovým hnutím, ale významné je to, že bylo takové jednání učiněno s jeho všemi negativními projevy navenek, které jsou zde nezpochybnitelné, kdy jeho urážka, kterou pronesl (židovská čubko) a oblečení jen dokresluje celou situaci a nasvědčuje, že obžalovaný zřejmě určitým sympatizantem je. Podstatné je, že se takovým způsobem, který trestní zákoník předvidá v ustanovení § 356 tr. zákoníku projevil jednoznačně navenek a dokonal i tento trestný čin.

19. K otázce napadeného výroku o trestu krajský soud po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je do určité míry důvodné a že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v tak vysoké míře není v daném případě nezbytné.

20. Okresní soud správně ukládal trest odnětí svobody podle trestní sazby podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, která činí 3 až 10 let. Z tohoto vymezení je patrné, že zákonodárce zde předpokládá u této trestné činnosti ukládání především nepodmíněných trestů odnětí svobody, neboť pouze trest na samé spodní hranici by bylo možné ještě podmíněně odložit. Trest uložený ve výměře 4 let na první pohled se nejeví jako nepřiměřeně přísný, kdy by bylo možné jej považovat za pouze trest důrazný, který uložil okresní soud v souladu se svými představami o závažnosti spáchaných trestných činů.

21. Okresní soud však nesprávně zohledňoval skutečnost, že se obžalovaný k trestné činnosti nedoznal. Trestní zákoník nezná přitěžující okolnost tzv. nedoznání se a v daném případě tak pouze byla nenaplněna polehčující okolnost, kterou by bylo případné doznání. Obžalovaný má právo se hájit jakýmkoliv způsobem a jeho procesní strategie mu nemůže být nikterak k tíži. Pokud okresní soud hovoří o náhledu na trestnou činnost, pak tato otázka může být těžko zkoumána v daném stádiu nalézacího řízení, kdy teprve nalézací soud zjišťuje, zda byl či nebyl spáchán trestný čin. Tyto úvahy mají místo spíše ve vykonávacím řízení, kde je pro ně patřičný prostor při jednotlivých typech soudních rozhodnutí. Nedostatek náhledu by mohl být zohledňován snad pouze v případě bagatelizování následků jednání obžalovaného, avšak nikoliv v tom, že se obžalovaný nedoznal.

22. Obžalovaný má v rejstříku trestu celkem 7 záznamů, kdy okresní soud správně uvádí, že k 6 z nich nelze přihlížet. Pokud jde však o odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, sp. zn. 3 T 254/99, kdy k výkonu nepodmíněného trestu ve výměře 4 měsíců došlo 27. 1. 2000, však bylo dlužno dodat, že se jedná o trest odnětí svobody vykonaný před více než 20 lety, ke kterému lze těžko přihlížet a je zřejmé, že by v minulosti již mohl obžalovaný dosáhnout na zahlazení tohoto odsouzení.

23. Třetí doplňující skutečností, kterou krajský soud uvážil před tím, než se rozhodl zasáhnout do výroku o uloženém trestu, je též doložená úhrada náhrady nemajetkové újmy a škody ve vztahu k poškozené [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení].

24. Vzhledem k těmto okolnostem krajský soud dovodil, že je třeba zmírnit výši uloženého trestu, byť obvykle k takto mírnému snížení trestu nedochází, avšak vzhledem k uvedeným skutečnostem to považoval krajský soud za nezbytné.

25. Žádných námitek pak nebylo ze strany obžalovaného vůči výroku o náhradě škody, kdy je zřejmé, že toto ztotožnění projevil i tím, že úhradu škody a nemajetkové újmy v penězích ve vztahu k citovaným poškozeným provedl.

26. Z výše uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že je na místě korigovat pouze výrok o uloženém trestu, kdy po zrušení příslušného výroku z podnětu odvolání obžalovaného došlo k novému uložení trestu odnětí svobody na 3 roky a 6 měsíců se zařazením do věznic s ostrahou, přičemž v ostatních výrociích zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 24. března 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.03.2021 a je vykonatelné.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Trávníčka a přísedících Heleny Mottlové a Ludmily Rašnerové v hlavním líčení konaném dne 20. ledna 2021 v Ústí nad Orlicí,

takto:

obžalovaní

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [okres], trvale bytem [adresa], okres [okres],

a

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [okres], trvale bytem [adresa], okres [okres],

jsou vinni, že

dne 1. 1. 2020 kolem 03:00 hodin v [obec], okres Ústí nad Orlicí, v restauraci [anonymizováno] lázně [jméno] [příjmení] nejprve hajloval zdviženou nataženou pravicí a opakovaně při tom pronesl pozdrav, „Sieg Heil“ a když byl obsluhou restaurace poškozenou [jméno] [příjmení] napomenut, nazval ji, „židovskou děvkou“, poté k poškozené přistoupil [jméno] [příjmení], povalil ji na zem a opakovaně ji bil rukama do různých částí těla, zejména do zad a do břicha, když se tomuto útoku snažili zabránit [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tak na ně útočil [jméno] [příjmení] a snažil se je udeřit, při tom současně rozhazoval a převracel zařízení restaurace a posléze přistoupil k [jméno] [příjmení], srazil ji na zem, kde ji zaklekl a opakovaně nejméně dvakrát ji velkou intenzitou udeřil pěstí do obličeje do oblasti pravého a levého úhlu dolní čelisti, kdy v pokračování útoku mu bránili [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], poté oba obžalovaní jmenovanou uchopili za nohy a vleže ji táhli po podlaze směrem ven z restaurace, čemuž znovu zabránili [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a dalšímu pokračování útoku pak i příjezd hlídky policie, přičemž [jméno] [příjmení] poškozené [jméno] [příjmení] způsobil dvojitou zlomeninu dolní čelisti vpravo (v oblasti úhlu čelisti a bez posunu), kdy toto zranění si vyžádalo operaci v celkové anestezii v Pardubické nemocnici a vedlo k podstatnému omezení v běžném

způsobu života po dobu přibližně čtyř týdnů přiložením čelistní a mezičelistní fixace čelisti a nutnost příjmu tekuté a kašovitě stravy, bez možnosti ústní hygieny, a vzhledem ke způsobu vedení útoku, intenzitě působícího násilí a lokalizaci úderů mohlo dojít ke vzniku závažnějších poranění, a to zejména poranění struktur očníce (zlomeniny kostí očníce s poraněním oka jako důležitého orgánu), což by bylo hodnoceno jako těžká újma na zdraví, a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 14. 11. 2014, č. j. 3 T 205/2014-116, odsouzen i pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a [jméno] [příjmení] společně s [jméno] [příjmení] poškozené způsobili mnohočetné oděrky a krevní podlitiny v krajině bederní, v podkolení a podvrtnutí krční páteře, které bylo zjištěno rentgenovým vyšetřením a které si vyžádalo přiložení krčního límce po dobu 2 týdnů,

tedy

[jméno] [příjmení]

jednak

v úmyslu způsobit jinému těžkou újmu na zdraví se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, přičemž k dokonání nedošlo,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, a čin spáchal opětovně,

jednak

veřejně podněcoval k nenávisti k některému národu,

[jméno] [příjmení]

jednak

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

tím spáchali

[jméno] [příjmení]

jednak

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

jednak

přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1 tr. zákoníku,

[jméno] [příjmení]

jednak

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzují se

[jméno] [příjmení]

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

[jméno] [příjmení]

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [jméno] [příjmení] povinen nahradit sám poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [adresa], nemajetkovou újmu (bolestné) částkou 20 475 Kč a škodu částkou 11 462 Kč, a společně a nerozdílně s obžalovaným [jméno] [příjmení] jsou dále povinni nahradit poškozené [jméno] [příjmení] nemajetkovou újmu (bolestné) částkou 13 650 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [jméno] [příjmení] povinen nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČO 471 14 304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, škodu částkou 33 873 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [jméno] [příjmení] povinen nahradit poškozené [titul]. [jméno] [příjmení], [IČO], se sídlem [adresa], škodu částkou 8 425 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Orlicí podal obžalobu na obžalované bratry [anonymizováno] pro jednání spočívající ve stručnosti v tom, že při silvestrovské oslavě dne 1. 1. 2020 v restauraci [anonymizováno] lázně v [obec] obžalovaný [jméno] [příjmení] nejprve hajloval zdviženou nataženou pravicí, prohlašoval při tom heslo "Sieg Heil" a když byl upozorněn na nevhodnost takového počínání poškozenou [jméno] [příjmení], oba obžalovaní ji společně napadli způsobem blíže popsáním ve skutkové větě obžaloby. [jméno] [příjmení] sám jí útokem způsobil dvojitou zlomeninu dolní čelisti vpravo a oba bratři společně jí způsobili mnohočetné oděrky a podlitiny v krajině bederní a v podkolení a podvrtnutí krční páteře. Jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo obžalobou kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, dále jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a jako přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1 tr. zákoníku. Jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] potom jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

2. Oba obžalovaní v rámci své obhajoby odmítli vinu za jednání i následek, který jim za vinu klade obžaloba. Obžalovaný [jméno] [příjmení] popřel, že by sympatizoval s hnutím hlásícím se k odkazu nacismu a předmětného večera určitě neprováděl žádná gesta ani nepronášel hesla obecně spjatá s podněcováním nenávisti vůči Židům a jiným národnostním menšinám. Poškozená [příjmení] si jeho pozdrav "zdar" pokrčenou pravicí nesprávně vyložila jako hajlování, nazvala jej náckem a napadla jej fackou nebo pěstí. Na to ji obžalovaný povalil na zem, kde jí možná uštědřil jednu facku, vulgárně ji oslovil, ale rozhodně ji nenapadl pěstí a nenazýval ji

židovskou děvkou. Jeho bratr se do potyčky mezi ním a poškozenou nezapojoval vůbec, ani neviděl, že by ji sám jinak napadal. Vzápětí se v restauraci strhla mela, při níž s bratrem vzájemně napadali s [příjmení] a [příjmení]. Celý konflikt pak ukončil příjezd policie.

3. Obdobně obžalovaný [jméno] [příjmení] popřel, že by jakýmkoliv způsobem poškozenou napadl. Popisoval, že poškozená začala bratra napadat fackami snad kvůli ztracenému konzumnímu lístku, poté spolu spadli na zem a hned vstali. Snažil se mezi ně dostat, při tom možná do poškozené strčil, ale rozhodně ji neudeřil, ani neviděl bratra, že by poškozenou fyzicky napadl. Stejně tak neviděl, že by bratr v restauraci hajloval, ostatně ani nesympatizuje s žádným neonacistickým hnutím.

4. Oba obžalovaní jsou však z jednání popsaného obžalobou usvědčováni výpověďmi svědků, kteří byli slyšeni v rámci hlavního líčení, přičemž výpovědím koresponduje znalecký posudek i listinné důkazy, z převážné části opatřené policejním orgánem v rámci přípravného řízení. Sama poškozená [jméno] [příjmení] si napadení vybavovala útržkovitě, nicméně popsala, že konflikt začal tím, když obžalovaného [jméno] [příjmení] slovně napomenula za hajlování a on jí nadal, že je "židovská čubka". První ji začal fyzicky napadat [jméno] [příjmení], který ji povalil na zem a začal ji mlátit, tahat za vlasy a kopat do ní, nejvíce do zad a do břicha. Útok se bránila také kopy. Následně se oba obžalovaní prali se zaměstnanci [příjmení] a [příjmení], podařilo se jí vstát, ale vzápětí ji na zem povalil [jméno] [příjmení], který ji zaklekl v oblasti ramen. Poškozená ležela na zádech a obžalovaný ji opakovaně bil pěstmi do obličeje, konkrétně do oblasti čelistí. Počet úderů si nevybavuje. Podařilo se jí vysunout jednu ruku a proti útoku se bránit škrábáním, což obžalovaného ještě více rozlítlo, avšak postupně pod silnými údery ztrácela vědomí. Poškozená také vzpomněla, že nad ní v průběhu incidentu obžalovaný [jméno] [příjmení] držel těžký kovový stůl a vypadalo to, jakoby měl v úmyslu jej na ni hodit. Oba obžalovaní ji následně táhli za nohy ven z restaurace, ale personál ji bránil a doslova se o ni přetahovali. Při tom se zamotala do vánočního stromečku a obžalovaným se nepodařilo ji ven vytáhnout.

5. Podstatné body výpovědi poškozené podporuje svědectví provozovatelky restaurace [jméno] [příjmení], jejíž vyličení události považuje soud za obzvláště věrohodné, zejména z toho důvodu, že svědkyně nepožívala alkohol a v průběhu večera zůstala střízlivá. I díky tomu je její výpověď poměrně detailní a autentičnosti nabývá i tím, že svědkyně v průběhu výslechu v hlavním líčení při oživování vzpomínek opakovaně plakala. [jméno] [příjmení] rozvinula okolnosti hajlování, když za iniciátora označila obžalovaného [jméno] [příjmení], který si s personálem restaurace chtěl na nový rok připít pouze za podmínky, že další ze svědkyň, [jméno] [příjmení], zahajluje. Ta to odmítla a následně obžalovaný [jméno] [příjmení] zničehonic zvedl nataženou pravici a opakovaně pronesl heslo "Sieg Heil". Na nevhodnost jeho počínání jej slovně upozornila poškozená [jméno] [příjmení] a natáhla ruku přes barový stůl a jemně ho strčila (doslova "t'ukla") do ramene. Obžalovaný ji označil za "židovskou děvku" a v tom přiskočil obžalovaný [jméno] [příjmení], povalil poškozenou na zem a začal ji bít pěstmi. Do jakých částí těla údery směřovaly, svědkyně neviděla. Nevšimla si ani žádných kopů. Poškozená se snažila útoku bránit tak, že si rukama zakrývala obličej a snažila se do útočníka kopat. [příjmení] se [příjmení] přiběhli z kuchyně, poškozenou bránili a podařilo se jim obžalovaného [jméno] [příjmení] odtrhnout. Poškozená se zvedla, avšak vzápětí ji povalil obžalovaný [jméno] [příjmení], zaklekl ji v úrovni stehů a zasazoval jí rány do obličeje tak, že poškozené jen lítala hlava. Ran pěstí svědkyně pozorovala minimálně šest. Poškozená měla jednu ruku pod kolenem obžalovaného, druhou se snažila útoku bránit, ale postupně byla bezvládná, jen ležela na zemi. Obžalovaného se podařilo odtrhnout, ale útok pokračoval tím, že oba obžalovaní poškozenou táhli každý za jednu nohu ven z restaurace. Personál ji naopak tahal za ruce a snažil se ji vši silou bránit. Poškozená se zamotala do vánočního stromečku a [příjmení] se obžalované snažil tím stromečkem vystrčit ven z restaurace. Mimo to obžalovaní během incidentu demolovali zařízení restaurace, zejména obžalovaný [jméno] [příjmení] házel stoly, židlemi, rozbíjel nádobí. V jednu chvíli zvedl nad hlavu těžký kovový stůl a hodil s ním k výčepu.

6. Ve shodě s poškozenou [příjmení] a svědkyní [příjmení] popisuje události i [jméno] [příjmení], která stejně jako [příjmení] toho večera nepožívala, s výjimkou novoročního přípitku, žádný alkohol. Zejména sama viděla, jak obžalovaný [jméno] [příjmení] zvedal nataženou pravici a pronášel při tom nějaké heslo, následně poškozenou oba obžalovaní postupně napadli, nejprve obžalovaný [jméno] [příjmení], který ji povalil na zem, tahal ji za vlasy a útočil rukama po celém jejím těle, následně [jméno] [příjmení], který nad poškozenou klečel a bil ji pěstmi do obličeje, určitě více, jak dvěma ranami. Také se ji snažili odtáhnout za nohy z restaurace. V jednu chvíli obžalovaný [jméno] [příjmení] zvedl nad hlavu těžký stůl a jen tak ho odhodil.

7. Hajlování [jméno] [příjmení] zdviženou nataženou pravici doprovázenému nacistickým pozdravem (konkrétně uváděla heslo, „Heil Hitler“) byla přítomna i svědkyně [jméno] [příjmení], která jako další z obsluhy ten večer kromě novoročního přípitku nepožívala žádný alkohol. Popsala, že poškozená [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] na nevhodnost počínání slovně upozornila, nicméně následně se do dění zapojil [jméno] [příjmení], který spadl s poškozenou na zem a tam do ní bil pěstmi. Společně se [příjmení] se snažili jej odtrhnout, ale nedařilo se jí to, sama byla odstrčena a viděla [jméno] [příjmení], jak nad hlavou drží židli. Z jednání obou obžalovaných měla pocit, že ji snad zabijí, a proto z restaurace - obuta jen do jedné boty - utekla ze strachu a pro pomoc, přičemž sama to u hlavního líčení nazvala jako "boj o přežití".

8. Jako svědci byli dále slyšeni [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jejichž vylíčení události, zejména vybavení si detailů nebo časového sledu, je poznamenáno výraznější konzumací alkoholu různého druhu. V podstatných bodech – tedy napadení poškozené [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení], následné napadení [jméno] [příjmení] a její tažení oběma obžalovanými ven z restaurace – však popsali ve shodě s ostatními svědky. [jméno] [příjmení] napadal poškozenou rukama, ačkoliv přesnou část těla, kam úderý směřovaly, si svědci nebyli schopni vybavit. Naopak si oba byli jisti tím, že [jméno] [příjmení] na ní později klečel a pěstmi ji opakovaně bil do obličeje, svědek [příjmení] zaznamenal nejméně čtyři úderý, svědek [příjmení] si počtem nebyl jist, ale rozhodně šlo o více úderů. V rámci incidentu se ještě odehrálo to (ačkoliv to svědek [příjmení] nebyl schopen časově zařadit před či za útok [jméno] [příjmení]), že oba obžalovaní ([příjmení] označoval jen obžalovaného [jméno] [příjmení]) táhli poškozenou po zemi ven z restaurace, čemuž se personál snažil intenzivně zabránit a nakonec se jim to podařilo. Počátku incidentu ani jeden ze svědků nebyl přítomen, neboť se právě nacházeli v zázemí restaurace, nicméně z doslechu ví, že obžalovaný [jméno] [příjmení] měl v restauraci hajlovat zdviženou pravici a sami dokonce slyšeli, jak obžalovaný nazýval poškozenou [jméno] [příjmení] "židovskou děvkou".

9. Ojedinělou výpovědí, a to paradoxně i vzhledem k obsahu obhajoby obžalovaných, bylo vylíčení skutkových událostí [jméno] [příjmení], známým obžalovaných, který s nimi toho večera do restaurace sice nepřišel, ale trávil tam s nimi určitý čas a zejména měli v úmyslu společně odejít. Popisoval, že stál u dveří připraven k odchodu, když u baru vznikl spor o nezaplacený účet [jméno] [příjmení], při němž poškozená [jméno] [příjmení] dala obžalovanému přes bar facku otevřenou dlaní na tvář, poté bar obešla a vznikla strkanice. On sám držel obžalovaného [jméno] [příjmení], aby se do konfliktu nijak nezapojoval, poškozená poté spadla na zem a na ni další lidé, ale ani jeden z obžalovaných mezi nimi nebyl. Po celou dobu strkanice všichni tři v podstatě stáli, personál restaurace na ně útočil (hozením židle, úderem lahví do hlavy, pěstí do obličeje), ale ani jeden z nich na to výrazně nereagoval, a to až do příjezdu policie. Logickým výkladem jeho výpovědi však nelze dospět k jinému skutkovému závěru, než že strkanice, kterou svědek s obžalovanými de facto bez účasti pozorovali, byla vedena výlučně mezi personálem restaurace. To je ovšem závěr zjevně absurdní. Výpověď tohoto svědka proto okresní soud hodnotí nejen jako nevěrohodnou, ale doslova křivou, neboť odporuje všem ostatním provedeným důkazům včetně výpovědí obžalovaných samotných. Svědek i přes zákonné poučení, ačkoliv v restauraci byl a děj sledoval, popřel, že by se kterýkoliv z obžalovaných zapojil do fyzického konfliktu, přestože sám obžalovaný [jméno] [příjmení] popisoval, že s poškozenou spadli na zem a tam ji udeřil rukou, a stejně tak se oba obžalovaní prali se [příjmení] a [příjmení]. Jedná se o vylíčení

skutkového děje, které není pravdivé, nebo minimálně zamlčuje z hlediska posouzení věci významné události, které se v restauraci odehrály a které i tento svědek nepochybně musel pozorovat, když o nich shodně vypovídá zbývajících šest svědků. Pro posouzení skutkového děje je proto tato výpověď v podstatě nepoužitelná.

10. Svědecké výpovědi stran napadení poškozené pak korespondují se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalce MUDr. Petra Baláže. Poranění čelisti poškozené vzniklo podle jeho zjištění (čl. 54) opakovaným tupým násilím velké intenzity, což lze dobře vysvětlit právě opakovanými údery pěstí do obličeje. Zlomenina musela být léčena operací, tzv. osteosyntézou, v celkové anestezii. Poškozené byla přiložena čelistní a mezičelistní fixace, což s sebou přinášelo režimová opatření v podobě přijímání výlučně tekuté a později kašovité stravy, podávání antibiotik, léků na tlášení bolesti a zvýšené ústní hygieny. Mezičelistní fixace byla odstraněna přibližně po třech týdnech, čelistní fixace o týden později. Uvedené fixace a režimová opatření znalec považuje za podstatné (citelné) omezení obvyklého způsobu života. Ačkoliv lze zranění poškozené v souhrnu hodnotit ještě jako lehké, zejména proto, že omezení běžného způsobu života nedosahovalo doby šesti týdnů, opakované násilí velké intenzity vedené proti obličejí poškozené mohlo vzhledem k lokalizaci a intenzitě způsobit závažnější následky, a to v případě zasažení anatomicky blízkých krajin obličeje, zejména struktur očnice, kdy taková poranění bývají hodnocena jako těžká ve smyslu déletrvající poruchy zdraví s eventuálním vznikem trvalých následků. Pokud jde o další zranění popsaná znaleckým posudkem, znalec zmiňuje četné oděrky a podlitiny v krajině bederní a v podkolení, které vznikly působením násilí o malé intenzitě na dolní část zad a zadní stranu kolen, přičemž svědky popisované sražení na zem a tažení poškozené vznik takových zranění dobře vysvětlují.

11. Lékařské zprávy Pardubické a Orlickoústecké nemocnice pak vedle zranění popsaných znaleckým posudkem zmiňují i podvrtnutí krční páteře, které bylo diagnostikováno rentgenem a které si vyžádalo přiložení krčního límce (čl. 60, 62). Límec mohla poškozená, podle vyjádření v hlavním líčení, odložit po čtrnácti dnech.

12. Pokud jde o další listinné důkazy, atmosféru po incidentu přibližuje kamerový záznam pořízený přivolanou hlídkou policie, nicméně z hlediska prokázání samotné fyzické potyčky velkou důkazní sílu nemá. Poškozená je na něm zachycena v otřeseném stavu, kdy hůře artikuluje, nicméně navzdory závažnému poranění čelisti si zasahujícím policistům na žádná zranění nestěžuje. Na kamerovém záznamu je také patrné, v jakém oděvu dorazil na místo události obžalovaný [jméno] [příjmení], což je zaznamenáno i na čl. 272.

13. Po takto provedeném dokazování dospěl okresní soud k jednoznačnému přesvědčení o autentičnosti skutkového děje, jak jej popisuje obžaloba (s drobnými stylistickými i skutkovými úpravami), i správnosti použité právní kvalifikace. Byť obžalovaní po celou dobu řízení před soudem trvali na tom, že poškozenou nenapadli a nezpůsobili jí žádné zranění, z jednání je usvědčuje hned šest svědků. Byť se v některých detailech mohou jejich výpovědi lišit, ostatně situace na místě byla značně nepřehledná, někteří aktéři byli ovlivněni a podobně, v podstatných bodech, které popisuje i obžaloba, se jejich výpovědi shodují. Obhajobou popisovaný komplot svědků, kteří se na obžalované tzv. domluvili a své výpovědi společně předem připravili, okresní soud zcela vylučuje. Jednak k tomu chybí jakákoliv motivace, když svědci popisovali vztah k obžalovaným do té doby jako bezproblémový, jednak k tomu v trestním spise chybí jakákoliv indicie a ani obhajoba žádnou takovou indicii nepředložila, jednak tyto výpovědi korespondují s ostatními důkazy, zejména znaleckým posudkem.

14. Obžalovaný [jméno] [příjmení], toho večera posilněn 13 pivy, tvrdým alkoholem i šampaňským, zcela bezdůvodně útočil na poškozenou [jméno] [příjmení] pěstmi do obličeje, a to opakovaně a velkou intenzitou. Poškozená o váze 60 kilogramů ležela na tvrdé podložce, obžalovaný na ní klečel dvojnásobnou, stovacetikilovou vahou svého těla, což mu umožnilo získat patřičnou razanci, aby poškozené svým útokem nadvakrát zlomil dolní čelist. Byť šlo

v konečném důsledku o zranění tzv. lehké, a to zejména díky operaci v celkové narkóze, která dobu léčení významně zkrátila, stav ovlivnění alkoholem, nepoměr tělesných konstitucí, lokalizace a způsob vedení úderů, stejně jako enormní snaha ostatních svědků zabránit obžalovanému v dalším napadání poškozené svědčí přísnější právní kvalifikaci podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, byť ve stádiu pokusu. Úmysl obžalovaného totiž vzhledem ke způsobu útoku zjevně nesměřoval toliko ke způsobení tzv. prosté újmy na zdraví, ale lze důvodně mít za to, že obžalovaný, který mlátil poškozenou pěstmi tak, až "jí litala hlava", byl minimálně srozuměn s tím, že ve stavu opilosti a zuřivosti může svým útokem způsobit poškozené závažné zranění v obličeji, zejména poškodit některý ze smyslových orgánů nebo oblasti tzv. měkkých kostí, a nemohl počítat s žádnou konkrétní okolností, která by takovému následku zabránila. Zejména podle popisu ataku svědkyní [příjmení] ji totiž bil tzv. hlava nehlava a jednání nedokonal jen proto, že mu v tom intenzivně bránili svědci [příjmení] se [příjmení]. [jméno] poškozená se snažila útoku bránit, alespoň jednou volnou rukou, nicméně fyzická převaha obžalovaného byla natolik významná a útok natolik razantní, že tato obrana neměla de facto žádný efekt. To dobře vysvětluje fakt, že obžalovaný nebyl po incidentu zraněn.

15. Pokud jde o zranění, která lze vzhledem ke způsobu útoku přičítat oběma obžalovaným, okresní soud se oproti obžalobě domnívá, že podvrtnutí krční páteře, které bylo klinicky ověřeno rentgenovým vyšetřením a které si vyžádalo přiložení krčního límce na dobu dvou týdnů, lze považovat za dokonané ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, neboť toto zranění znesnadňovalo více než sedm dnů obvyklý způsob života poškozené. Obžalovanému [jméno] [příjmení] lze tedy, podle názoru okresního soudu, klást za vinu dokonané ublížení na zdraví, nikoliv pouze pokus trestného činu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jak uvádí obžaloba. I tento obžalovaný na poškozenou útočil rukama, někteří svědci popisují, že přímo pěstmi, do různých částí těla a posléze se ji snažil společně s bratrem za nohy vytáhnout z restaurace, a proto byl minimálně srozuměn, že takovými fyzickými útoky jí může způsobit zranění omezující běžný způsob života po dobu delší jednoho týdne. U obžalovaného [jméno] [příjmení] je tato skutková podstata přirozeně konzumována závažnějším trestným činem podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku.

16. Napadení poškozené oběma obžalovanými lze současně považovat za výtržnost ve smyslu § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť k němu došlo nejen veřejně a na místě veřejnosti přístupném, ale především bylo bezohledné, arogantní, postrádalo být jen zčásti přijatelný či omluvitelný důvod a celkově bylo výrazem záporného vztahu obou obžalovaných k společenským pravidlům. Obžalovaní napadením poškozené a potažmo dalších osob neřešili žádný individuální spor, ale nepochopitelně, bez jakékoliv omluvitelné pohnutky napadli ženu, která je upozornila na nevhodnost jejich počínání ohledně hajlování. Jejich jednání vzbuzovalo nejen pohoršení, ale i obavy o život, což nejlépe ilustrují výpovědi svědkyní [příjmení] a [příjmení], které z obžalovaných měly pocit, že doslova chtějí zabít. Ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] se uplatní přísnější právní kvalifikace podle § 358 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť se stejného trestného činu dopouští opětovně, lhostejno že ohledně něj se na něj hledí, jakoby odsouzen nebyl.

17. Z hlediska právní kvalifikace jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] podle § 356 odst. 1 tr. zákoníku je rozhodující, že obžalovaný podle výpovědi několika svědků provedl gesto zdviženou nataženou pravicí a doprovodil jej pronesením hesla "Sieg Heil", což je zjevný odkaz na jeden ze symbolů nacistického režimu v Německu třicátých let minulého století se všemi jeho zavržením hodnými aspekty, mimochodem národnostní nesnášenlivosti vůči Židům. Široké veřejnosti jsou tyto symboly (mezi které se dále řadí například hákový kříž, číslice 88 a podobně) obecně známé a nacismus - stejně jako v řadě zemí později rozšířené a stále existující jeho různé odnože, obecně označované za neonacismus - je s nimi dodnes spojován. Za veřejný projev sympatie k takovému hnutí je proto třeba považovat i to, jestliže někdo v přítomnosti dalších osob pozdvihne nataženou pravicí, tím spíše když ji doprovodí nacistickým pozdravem, je-li mu současně znám význam těchto symbolů. Obžalovaný si jako osoba s průměrným vzděláním musel být vědom toho, že nedemokratická hnutí, hlásající národnostní či rasovou zášť,

v posuzovaném případě inspirovaná německým nacismem, nejsou hnutí zaniklá, ale existují i v současné době. Gestem a heslem k takovému hnutí projevil sympatii a podněcoval tím k nenávisti k některému národu, podle skutkových okolností konkrétně vůči Židům, kteří byli nacisty doslova vyhlazováni v koncentračních táborech.

18. K naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 356 tr. zákoníku přitom není nezbytné zcela přesně (individuálním názvem) označit některou ze současných neonacistických organizací, k níž by se měl pachatel konkrétně hlásit nebo jí veřejně projevovat sympatie. Postačí i obecný projev sympatií, týkají-li se takového hnutí, které na nacismus zjevně navazuje v modifikované podobě a k tomu využívá např. ideologie, symbolů, pozdravů a dalších atributů původního hnutí. V projednávané věci je subjektivní stránka, tedy vědomí o významu gest a pronesených hesel, podporována symbolem na oblečení, které obžalovaný zvolil pro silvestrovskou oslavu. Podle veřejně dostupných zdrojů se jedná se o oděv německého producenta Thor Steinar, jehož logo bylo původně složené ze starogermánských run Teiwaz a Sowulo, z nichž však vycházely některé nacistické symboly. Právě tato kontroverze vedla k tomu, že výrobce oděvů musel své logo později změnit. Značka Thor Steinar je oblíbena příznivci neonacistických hnutí.

19. Rámec pro úvahy o druhu a výměře trestu obžalovaného [jméno] [příjmení] je dán motivem a zejména způsobem napadení poškozené [jméno] [příjmení]. Samotným projevem sympatií k hnutí s ideologií založenou na potlačení práv a svobod člověka, kterým se fakticky započal skutkový děj, obžalovaný spáchal trestný čin. Avšak když jej na to poškozená upozornila, bylo to pro obžalované záminkou ke zcela brutálnímu napadení. Útok obžalovaného [jméno] [příjmení] přitom celému fyzickému útoku dominoval, a to nejen svým charakterem, ale také poškozením zdraví, které [jméno] [příjmení] vzniklo a které eventuálně vzniknout mohlo. Obžalovaný se svými 120 kilogramy svalil šedesátikilovou poškozenou na zem, zaklekl její tělo, aby se nemohla hýbat a bránit (což by při takové tělesné disproporcii nemělo ani patřičný efekt) a bil ji pěstmi do obličeje. Pozice, kdy útočil shora na poškozenou ležící na tvrdém podkladu, mu jednak umožnila dát úderům patřičnou razanci, jednak se úderná síla zvyšovala tím, že hlava poškozené fakticky neměla kam uhnout. Svědkyně [příjmení] měla při útoku obžalovaného pocit, že poškozenou snad zabije, stejně pocit popisovala svědkyně [příjmení], když obžalovaný v restauraci demoloval nábytek. Navzdory charakteru útoku bylo částečně dílem náhody, částečně dílem obrany dalších osob, že poškozená neutrpěla vážnější zranění, ať už v podobě déletrvající poruchy zdraví, nebo poškození důležitého orgánu, například oka. Jednání obžalovaného, který zuřivě, bezdůvodně a brutálně napadl ženu, musí být, podle názoru okresního soudu, postiženo trestem, který zřetelně a přesvědčivě vyjádří, že nejde o běžnou hospodskou rvačku, ale naopak je zcela excesivní a jako takové nebude ve společnosti tolerováno. Ochrana života zdraví je trestním zákoníkem totiž uplatňována prioritně, což vyplývá ze systematického zařazení § 145 tr. zákoníku. Ostatně násilné a výtržnické jednání není obžalovanému [jméno] [příjmení] cizí, když z obsahu rejstříku trestů lze vyčíst zcela zjevně sklony k takovému způsobu řešení mezilidských konfliktů. Ačkoliv ohledně šesti ze sedmi evidovaných záznamů se na něj hledí, jakoby odsouzen nebyl, a nepodmíněný trest vykonal dosud pouze jednou, charakter násilné, výtržné a výhrůžné trestné činnosti v minulosti nelze při hodnocení jeho osoby přehlédnout.

20. Povaha trestného činu podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku jakožto zvláště závažného zločinu s trestní sazbou deseti let okresnímu soudu v podstatě nedává možnost uložení jiného trestu, než trestu odnětí svobody. S ohledem na všechny okolnosti shora uvedené jakož i s ohledem na absolutní absenci náhledu na spáchaný skutek, když obžalovaný jednání v plném rozsahu popřel, však okresní soud dospěl k závěru, že v případě obžalovaného nepostačí toliko pohružka trestem, ale je na místě, aby obžalovaný trest odnětí svobody přímo vykonal. Přestože k následku v podobě těžkého ublížení na zdraví nedošlo, stalo se tak jen díky náhodě a také díky obraně ostatních zaměstnanců restaurace. Nelze ani pomíjet, že trest je ukládán jako úhrnný za dva další přečiny s trestní sazbou odnětí svobody v trvání tří, respektive dvou let. Z těchto důvodů tedy

okresní soud omezil obžalovaného na osobní svobodě, a to trestem mírně vyšším, než navrhovala obžaloba, v trvání čtyř let. Pro výkon trestu jej zařadil do věznice s ostrahou.

21. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl naproti tomu ohrožen trestní sazbou mírnější, maximálně v trvání tří let, když se v jednočinném souběhu dopustil dvou přečinů. Způsob jeho útoku nebyl tak brutální jako u obžalovaného [jméno] [příjmení] a také zranění poškozené, která mu lze s ohledem na průběh skutkového děje připisovat, jsou významně mírnější. Jak bylo uvedeno shora, jeho jednání je přesnější postihnout spíše jako dokonané ublížení na zdraví než jako pokus takového trestného činu, což závažnost skutku zvyšuje, a podobně jako obžalovaný [jméno] [příjmení] nemá ani [jméno] [příjmení] žádný náhled na spáchaný skutek. Na rozdíl od něj však nelze vypozařovat násilné a výtržnické sklony v trestní minulosti, když má evidovány dva záznamy za majetkovou trestnou činnost a ohledně obou z nich se na něj hledí, jakoby odsouzen nebyl. V jeho případě tak okresní soud sice zvolil stejný druh trestu v podobě odnětí svobody, nicméně s ohledem na okolnosti shora uvedené lze jeho výkon ještě podmíněně odložit. V rámci trestní sazby podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku okresní soud uložil trest mírně nad polovinou zákonné trestní sazby v trvání dvou roků. Výkon trestu pak podmíněně odložil na relativně delší zkušební dobu v trvání čtyř let, neboť s ohledem na způsob a pohnutku napadení, jakož i absenci jakékoliv lítosti, považuje okresní soud za důležité delší dobu sledovat, zda obžalovaný nebude své jednání opakovat.

22. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy připojila poškozená [jméno] [příjmení]. Nemajetková újma spočívá výlučně v bolestném, škoda pak zejména v nákladech spojených s léčením zlomené čelisti a ušlým výdělkem. Okresní soud vycházel z logiky, že fraktura čelisti byla stěžejním, rozhodujícím zraněním poškozené, a proto její léčebné výlohy, náklady spojené s návštěvou nemocnic a ušlý výdělek určil k náhradě výlučně obžalovanému [jméno] [příjmení], který poškozené toto zranění způsobil. Po dobu mezičelistní fixace nemohla poškozená vůbec provádět ústní hygienu, proto okresní soud považuje za zcela odůvodněné náklady vynaložené na prostředky ke zvýšené potřebě ústní hygieny (1 009 Kč), dentální hygienu (2 000 Kč), popřípadě nákup léků (antibiotik) určených ke zmírnění příznaků nebo zahojení zranění (174 Kč). Je také přirozené, že léčba tak komplikovaného zranění si vyžádala opakované návštěvy specializovaného lékařského zařízení mimo místo bydliště, proto okresní soud považuje za oprávněné i náklady na cestovné ([částka]) a parkovné ([částka]). Poškozená byla v důsledku zranění přibližně měsíc omezena ve výkonu práce, byla odkázána na dávky nemocenského pojištění, a proto také důvodně uplatnila nárok na vyrovnání rozdílu mezi dávkami a běžným výdělkem, který byl ze strany zaměstnavatele doložen způsobem určeným podle zákoníku práce (6 699 Kč).

23. Nemajetková újma byla poškozenou vyčíslena jako bolestné podle metodiky Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (Cpjn 14/2014) v hodnotě 100 bodů, kdy podle průměrné mzdy v národním hospodářství za kalendářní rok 2019 (rok předcházející události) představuje hodnota jednoho bodu částku 314,25 Kč. Bolestné sice nebylo určeno znalcem s příslušnou specializací na odškodňování nemajetkové újmy, nicméně diagnóza zranění je zcela jednoznačná, je vyčíslena přesně v souladu s metodikou, včetně odkazu na kódové označení, a proto okresní soud považuje za plně dostačující vyčíslení provedené praktickým lékařem. Při rozdělení odpovědnosti za nemajetkovou újmu okresní soud vycházel z toho, že zlomenina čelisti oceněná 60 body byla způsobena výlučně obžalovaným [jméno] [příjmení], zatímco zbývající zranění oceněná 40 body způsobili oba bratři společně, a proto je k části náhrady nemajetkové újmy povinen sám [jméno] [příjmení], ke zbytku jsou oba obžalovaní povinni společně a nerozdílně. Okresní soud také ve výroku o náhradě nemajetkové újmy výslovně uvedl, že jde o náhradu toliko bolestného, aby adhezní výrok případně v budoucnu nebránil poškozené v uplatnění jiných nároků na náhradu nemajetkové újmy podle občanského zákoníku a nevytvořil překážku věci rozsouzené. Naopak za nedůvodný považuje okresní soud nárok poškozené na

náhradu škody ve výši 300 Kč za zpracování posudku o bolestném, když takový nárok bude možné uplatnit v pozdější fázi trestního řízení podle § 154 odst. 1 tr. řádu.

24. Poškozená Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky se v adhezním řízení připojila s nárokem na náhradu léčebných výloh ve výši 33 873 Kč. I tady okresní soud vycházel z logiky, že drtivě převažující byly náklady spojené s léčením zlomené čelisti, jak vyplývá z přehledu provedených úkonů, a proto náhradu tohoto nároku uložil výlučně obžalovanému [jméno] [příjmení], který frakturu čelisti způsobil.

25. Konečně v případě poškozené [jméno] [příjmení], která se k trestnímu řízení připojila v postavení podnikající fyzická osoby, okresní soud vyhověl nároku na náhradu škody toliko zčásti. Za nepochybnou považuje tu část, v níž se poškozená domáhá náhrady obnosu, který poškozené [jméno] [příjmení] vyplatila v postavení zaměstnavatele z titulu náhrady mzdy za úvodní období pracovní neschopnosti. Za běžných okolností by poškozená sice byla povinna vyplatit zaměstnankyni mzdu, nicméně nebyla-li [jméno] [příjmení] práce schopna a neodvedla pro zaměstnavatele žádnou práci, ten jí přesto podle zákona musel vyplatit po dobu prvních dní pracovní neschopnosti náhradu mzdy, ačkoliv se mu nedostalo adekvátního protiplnění. To současně představuje škodu, která poškozené v postavení zaměstnavatele náleží částkou 8 425 Kč. Naopak za nedostatečně obhájený považuje okresní soud nárok na náhradu majetkové škody, která z převážné části vznikla na zařízení restaurace při fyzické potyčce. Poškozená částku 8 050 Kč specifikovala na čl. 171, přičemž škodu ve výši 1887 Kč představuje poškození vánoční výzdoby, 789 Kč poškození světelného řetězu, 700 Kč poškození svícňů, 476 Kč poškození nádobí, 522 Kč opravy interiéru, 677 Kč malířské pomůcky, 1 500 Kč odměna brigádníkům pomáhajícím při úklidu a opravách a 1 500 Kč nezaplacený účet [jméno] [příjmení]. Pokud jde o poškození věcí a interiéru, nebylo prokázáno, jak k poškození došlo a kdo věci vlastně poškodil. Je zřejmé, že situace na místě byla značně nepřehledná a zapojil se do ní i personál restaurace. Podle svědeckých výpovědí se v jedné chvíli snažil svědek [příjmení] vystrčit obžalované ze dveří restaurace vánočním stromečkem a možná právě v této chvíli vzniklo i poškození. Ani fotografie doložené poškozenou nedávají mnoho spolehlivých indicií, kdo poškození ve skutečnosti způsobil a jak, byť na některých fotografiích je patrná čerstvě opadaná omítka a lze se tedy důvodně domnívat, že toto poškození vzniklo předmětného večera. Škoda je vyčíslena velmi obecně, v případě nádobí bez doložení konkrétních kusů a podobně. Už vůbec potom nemůže být jako škoda uplatňována částka 1 500 Kč za neuhrazený účet, když tento dluh obžalovaného [jméno] [příjmení] s předmětem skutku vůbec nesouvisí. Z těchto důvodů tedy okresní soud odkázal poškozenou [jméno] [příjmení] s částkou 8 050 Kč na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 (osmi) dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které

rozsudku předcházel. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 20. ledna 2021

JUDr. Miroslav Trávníček
předseda senátu

*Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině právní moci dne 24.03.2021 ([jméno] [příjmení]),
ve výroku o vině a trestu právní moci dne 10.02.2021 ([jméno] [příjmení]), ve výroku o náhradě škody právní
moci dne 24.03.2021 ([jméno] [příjmení]) a je vykonatelné*

Okresní soud v Ústí nad Orlicí
prostřednictvím datové schránky

V Praze dne 21. 12. 2021

Věc: Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážení,

jménem obecně prospěšné společnosti In IUSTITIA, o.p.s., se sídlem Rybná 24, Praha 1, PSČ 110 00, IČ: 26569655, doručovací adresa Praha 6, Eliášova 28, PSČ 160 00, si Vás dovoluji požádat o poskytnutí informací vztahujících se k níže uvedenému incidentu násilí z nenávisti.

Jedná se o následující incident:

věc vedená pod sp. zn. 18 T 4/2020.

Základní informace o shora uvedeném činu nám poskytlo Policejní prezidium ČR z Evidenčně statistického systému kriminality. Na jejich základě pak byly vyžádány dodatečné informace od příslušných Krajských ředitelství policie a státních zastupitelství, z nichž vyplynulo, že věci se již nacházejí ve stadiu po podání obžaloby Vašemu soudu. S ohledem na to si Vás dovoluji požádat **o anonymizovaný rozsudek nebo trestní příkaz a současně o sdělení:**

1. Jaký je aktuální stav projednávání věci (zejm. zda již bylo nařízeno hlavní líčení, zda a příp. jak bylo ve věci rozhodnuto, zda je rozhodnutí v právní moci),
2. jaké jsou skutkové okolnosti činu (v anonymizované podobě),
3. jaká je právní kvalifikace skutku, pro který je/bylo vedeno trestní stíhání (zákonně pojmenování trestného činu s uvedením přísl. ust. trestního zákoníku),
4. zda byla zkoumána a příp. shledána nenávistná pohnutka činu (spáchání činu z národnostní, rasové, etnické, náboženské, třídní či jiné podobné nenávisti) v případě, kdy tato není znakem skutkové podstaty trestného činu,

5. byla-li věc vyřízena jiným způsobem než rozsudkem soudu v hlavním líčení, o jaký způsob vyřízení se jednalo a z jakých důvodů bylo takto rozhodnuto,
6. bylo požádáno ze strany poškozené/ho o náhradu škody a v jaké výši, pakliže ano?

Vámi poskytnuté informace budou využity k vypracování výroční zprávy o stavu násilí z nenávisti v ČR a monitorovací zprávy pro Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. In IUSTITIA se dlouhodobě zabývá postavením obětí trestných činů v českém právním prostředí. Vyžádané informace pomohou zkompletovat výše zmíněné sestavované dokumenty mapující stav trestné činnosti s nenávistnou pohnutkou v České republice.

Informace prosím zašlete na e-mailovou adresu monitoring@in-ius.cz, v případě dotazů nás kontaktujte na této e-mailové adrese nebo telefonicky na tel. čísle +420 773 177 622.

Předem děkuji za spolupráci.

S pozdravem,

In IUSTITIA, o.p.s.

V z. Mgr. Martina Taušková, poradkyně pro oběti

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 362/2021
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Jan Gregar
DNE: 30. prosince 2021

In IUSTITIA, o.p.s.
Rybná 24
110 00 Praha 1

Vážení,

na základě vaší žádosti ze dne 21.12.2021 vám v příloze zasílám anonymizovaný opis rozsudku zdejšího soudu č.j. 18 T 4/2020-291 ze dne 20.1.2021.

K otázkám č. 1.-5. sděluji, že odpovědi jsou uvedeny v odůvodnění předmětného rozsudku a pro doplnění dále přikládám anonymizovaný opis rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č.j. 14 To 74/2021-313 ze dne 24.3.2021.

K otázce č. 6. sděluji, že doposud u zdejšího soudu není vedeno žádné občanskoprávní řízení, ve kterém by poškozená uplatnila náhradu škody.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Bc. Jan Gregar Digitálně podepsal Bc. Jan Gregar
Datum: 2021.12.30 11:37:18 +01'00'

Přílohy: 2x anonymizovaný opis rozsudku

Za správnost vyhotovení: Jan Gregar